

Hazai Attila

Rokkant rokkerek, idült idolk Hortobágyon

(eredetileg megjelent: [szerk.] Békés Pál—Tóth Krisztina: *Hasítás. Magyar rocknovellák*. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2008.)

Leszögezem, ez még nem a mennyország, tehát kérem a kedves zenekritikusokat, ne várjanak túl sokat, legfeljebb néhány hirtelen megfogalmazott bölcsességet, s ezzel együtt mielőtt piederstálra emelnék, illetve lefitymálnák legújabb novellariportomat, hadd mutassam be kiváló partnereimet, akikkel az elmúlt órákban szoros barátságba kerültem. Legendás együttesek jó néhány esztendeje eltűntnek hitt frontemberei ők!

Üdvözljük szeretettel, esetleg tapsoljuk is meg a piros trikóban iszogató Misisegget, a kék nyakkendőben szivarozó Higanyfrédit, a vibrátorral kezében hadonászó Fejszeágit és a pisztolyával gesztikuláló Rohadtszidit! Véleményem szerint a reneszánsz muzsika óta ők a letűnt korok divatjamúlt zenei irányzatainak leginkább imádatra méltó képviselői.

Sziasztok! Szia Misi, szia Frédi, szia Ági, szia Szidi. Mai eszmecserénkben azokra a kérdésekre keressük a választ, hogy miért él az ember, ha egyszer már meghalt?, illetve mitől rokkant meg a rock & roll?, mennyi gyorsítót tartunk otthon, ha kicsi a frizsider?, s milyen érzéseitek vannak saját életpályáttal kapcsolatban? Természetesen az is érdekelne, vajon mit gondoltok az esszenciális zsírsavakról, a felmelegedésről, a tökmagkapszuláról, a világbékéről, s Jimmy unokahúgának új frizurájáról?

Mielőtt minderre válaszolnátok, szeretném felolvasni nektek a beszélgetésünket felvezető gondolatomat: Elveink, gondolataink, érzéseink úgy aránylanak kimondott szavainkhoz, mondatainkhoz, végrehajtott tetteinkhez, akár a legfinomabb illatú, mennyei ízű francia konyak a kénszagú és ihatatlanul keserű vizelethez, vagy mint a legízletesebb, szezámmagon pirított jércemell az európai pénzekből felfejlesztett szennyvízcsatornáknak megrekedt kárához! Zenei gondolatunk oly szép és kívánatos, mint a friss étel, de mire megfogalmazzuk, mire nyelvi aktussá transzformálódik bennünk, addigra a végeredmény már nem az ételhez, italhoz, a csodaszép eszményekhez, hanem inkább a nemtelen és irritálóan bűzös székletre hasonlít.

Végül azt is el kell mondanom, hogy nem volt könnyű megszerveznem mai találkozómat. Irtó sok levelet fogalmaztam, míg kegyelmes királyunk hajlandó volt fogadni bennünket itt, az eldugott Duna-Tisza közti birtokán. Az est fénypontjaként, remélem, maga a titokzatos Petrezselyem Fenség is megjelenik, s talán vele is válthatunk néhány szót. E kis bevezető után először hozzád fordulok, kedves Fejszeági. Te vagy köztünk az egyetlen igazi nő, aki ráadásul sose volt férfi, ezért pusztán udvariasságból is neked adnám meg a szót.

Ági a plafonra néz, összeakadnak a szemei, vibrátorát az ölébe rakja, ujjaival gyorsan dobolni kezd a dekoltázsán, majd baromi hangosan és eléggé nyivákolva megszólal: Szerintem női zene manapság már nem létezik, mint ahogy női irodalom sincs már legalább tíz éve! Ezek a kifejezések elavultak! Emberek lakják a földet. Különben tetszik ez a sárga fal a rózsaszín pettyekkel, de miért piros a

kerek asztal? Az áfonyás tintahalkarikák és a sok színes ital igencsak hívogató, de a konyakszínű bőrfotelek olyan idegesítően kényelmesek, mintha beleestem volna egy gödörbe. Nincs valahol egy kis petrezselyem?

Ági felugrik a helyéről és megragad egy konyakos poharat. Ági, köszönjük az észrevételeidet.

Mást is akartam mondani, ha akarjátok, még folytathatom. Szóval, a rock olyan szerintem, mint egy ventilátor. Pörög összevissza és árad belőle a friss levegő. Megpörget, bepörget, felfrissülsz tőle, vagy éppenséggel megszédít, s ritmusától elveszíted a fejed. Ez utóbbi tulajdonságai miatt viszont már ehhez az olcsó konyakhoz hasonlít. Ezzel ellentétben, az igazi magyar pálinka olyan, mint egy úrhajó, vagyis ablakot nyit a világra! Csak kinézel a füttyülő barackpálinka ablakán, s máris másképpen látod az embereket, a tájat, no meg az anyagi világot. A rock & roll ablakán kitekintve is másképp látszik az emberek tánca, vágya, öröme, mint a reneszánsz vagy a gótikus dallamok ólomüvegablakából.

Köszönjük, igazán kedves tőled, hogy megosztottad velünk izgalmas gondolataidat. Várom, kedves barátaim, a további megjegyzéseket, aztán mindjárt elmagyarázom nektek, hogy miért vagyunk a Hortobágyon.

Misisegg rágyújt egy Higanyfréditől kapott vastag szivarra és megszólal:

A rock & roll-hős tulajdonképpen olyan, mint a mezei ürge. Ide-oda ugrándozik, és olykor beugrik a lyukba! A lyuk ugyebár a biztonságot, az otthonosság érzetét nyújtja a zenészek számára, a tágas mező pedig a játék, a mozgás és a táplálkozás területe.

Fejszeági beleköttyog: Ugyanígy van ezzel sok hétköznapi nő is, a férfiak csodálattól eltátott szája a biztonságot, az otthont, a kielégülést teremti meg számunkra, a mező, vagyis a színpad pedig a játék, a zenélés, a felszabadulás, a szórakozás tere marad.

Rohadtszidi iszik egy kortyot, közben hadonászik a pisztolyával és megszólal: Szerintem az alkohol olyan, mint egy színes női bugyi. Lehet lila, barna, vörös, lehet sárga, és eltakarhatja a combod egy részét is, különösen, ha véletlenül ráömlik. A szesz lehet kívánatos, erotikus, de lehet piszkos is, mint a tiltott bálnavadászat. Ha mindenki azt inna, amit akar, akkor utána elszabadulna a vidámabb értelemben vett pokol. Lenne, aki szerelmeskedne, lenne, aki táncolna, lenne, aki enne, lenne, aki adna, és lenne, aki elvenne. Minél több szenvedéssel jár a sikeres élet, annál könnyebb rosszan, elvetemülten, önzőn és figyelmetlenül piálni, ráadásul sokan pont ezt élvezik, ezt tartják őszintének. Talán mert azt gondolják, a tökmagkapszula negatív dolog, és ezért próbálnak a végére járni az alkoholnak, sőt, akad olyan, aki kifejezetten el akar jutni a negatívumok legvégéig. Mondj már valamit, Frédi!

Higanyfrédi megszólal: A punkrock és a skapunk a rock & roll egy újabb ága, s tulajdonképpen olyan szerintem, mint a izé, a lófinghámozás. Hámozod, hámozod, egyre csak hámozod a ló fingját, mint az a retardált hülyegyerek a zabhegyezőben! Én tudom jól, mert vidéken nőttem fel, elhagyott nemesi kúriában, ahol rengeteg ló és tehén volt. Ha nagyon tehetséges zenész vagy, akkor a pukkantásodból is zene vagy banán lesz, vagy valami déligyümölcs, s aztán azt is meghámozhatod, majd végül megeheted, illetve odaadhatod másoknak, hogy őket tápláld, szórakoztasd. Tehát, leegyszerűsítve a dolgokat,

egy jó számot írni és előadni oly káprázatos teljesítmény, mint apád farkából előugrani és megszületni. Ezért is tanácsolta apám, hogy ne zenéljek, hanem inkább gazdálkodjak, mert a mezőgazdaság jóval kiszámíthatóbb.

Misisegg: A rock & roll olyan, mint egy fürt szőlő. Már önmagában is nagyon finom, s egészséges, de ha ügyes vagy, akkor jó bort vagy akár tüzes grappát is készíthetsz belőle. Á, nem hasonlít a szőlőre, ez nem igazán jó hasonlat. A rock & roll olyan, mint egy ajtó. Egy olyan ajtó, mint amikor nincsen a falban ajtó, és valaki azt mondja: kellene ide egy jó széles ajtó. A rock maga a van ajtó, a lesz ajtó, meg a volt ajtó! Most akkor bemenjek? Na, most van itt ajtó?, vagy lesz ajtó?, kérdezem tőletek. Semmi szükség ajtóra? Vagy mégis kellene ide egy ajtó?

Misi iszik, újratölt, köhint, s tovább pofázik: A rock & roll olyan, mint amikor véletlenül jól tőkön rúgnak a kung-fu edzésen. Ez persze tilos, mert nem szabad be-vinni a rúgásokat, ütések, de véletlenül előfordulhat olykor. Ilyenkor egy-két hétig iszonyatos élményben lehet részed, és a fájdalomküszöböd megemelkedése mellett megvan az az előnye is, hogy esetleg impotens leszel, s akkor soha többé nem kell óvszert használnod. Engem is tőkön rúgott a harmadik feleségem! Pedig vannak, akik sokat fizetnek azért, hogy sterilizáltassák magukat. Noha kis szerencséivel bárki elérheti eme állapotot, egy a testet és szellemet egyaránt serkentő edzésen, vagy egy válás előtti konfliktusban. Szóval a rock & roll is tud olyan lenni sokszor, mintha ingyen és bérmentve tőkön rúgnák az embert. Ezt nevezem én igazi muzsikának!

Fejszeági is megszólal: A fent említett zenei irányzat voltaképpen olyan, mintha született katolikus lennél, és észrevennél ebben a régi hitben valamiféle törést, megkérdőjeleznéd az igazságát, aztán sorban áttérnél az összes vallásra, végül pedig többistenhívő vagy ateista lennél. Mintha hirtelen rájönnél, hogy más vallások is léteznek a világon, és ezeknek az igazságát kezdenéd kutatni. Miért van az, hogy valaki kálvinista, evangélikus, muzulmán, taoista, mormon, szcientológus, zsidó, ortodox, görög katolikus, buddhista? Ez a felismerés aztán elvezethet a tánchoz, a piáláshoz, a közösülés felfokozott élvezetéhez, a barokk ábrándokhoz, a modem gondolatokhoz és persze a rock & rollhoz, a punkhoz és az acidhez is. De miért vagyunk a Hortobágyon? Azt mondta a moderátor úr, hogy elmagyarázza, vagy tegezhetlek?

Inkább kérdezzétek ezzel kapcsolatban Lórit.

Ki a Lóri? Melyik Lóri?

Egyszerűen csak Lóri. Ő állapította meg először, hogy a holtak vélt szupersztárok - például Elvis Presley, Marilyn Monroe, Domján Edit, Szécsi Pál, Freddie Mercury, Zámbo Jimmy, Jim Morrison -, egyike sem halt meg, csak elhitették a külvilággal. Több szabadidőt akartak, megunták a sok fellépést, ezért titokban elköltöztek a Hortobágyra, ahol felvették egymással a kapcsolatot. Egész nap buliznak, tematikus partikat adnak, és pompásan érzik magukat. Még Kurt Cobain, sőt John Lennon is megvett egy-egy hatalmas bugaci istállót, amit luxuslakosztálynak rendeztek be. Uszoda, drinkbár, táncterem is van bennük! Lóri szerint ezek a sztárok annyira élvezik a halálukat, hogy masszázs közben szaunáznak, golfozás közben pedig esznek, táncolnak. Eljótékonykodják a jogdíjakat, Kurt és John például többet keres holtan, mint élve. Tehát a Lóri jött rá, hogy itt lakik mindenki. Azt is szeretné, ha kellemes beszélgetésünk után valami még történne, amire majd szívesen emlékezünk vissza. Azt eszelte ki, hogy az

eszmecsere után pattanjunk fel ezekre a színes motorbiciklikre, és robogjunk el egy csodaszép erdei tisztásra, ahol tüzet rakunk és rendezünk magunknak egy alföldi marha-, liba-, s vegetáriánus piknikkel egybekötött táncos mulatságot, hajnalba nyúló koncerttel, bűvészekkel, tűznyelőkkel és más művészekkel. A másik ötlete, hogy vízibiciklire szállva közelítsük meg a szépen csillogó folyó közepén fekvő parányi szigetet, ahol zenélünk, táncolunk, társasjátékokat játszunk, s kólázgatva töltjük az est további részét. Szavazzunk, ki szeretné inkább az első, és ki a második tervet!

Ági: Menjünk inkább a Pepsi Szigetre, de előtte még elmondom nektek egy vadonatúj dalszövegemet. Mivel nem akarok mások tollával ékeskedni, utálok lopni, ezért húsz éven keresztül csiszolgattam ezt a verset:

Elmegyek, elmegyek, ó elmegyek,
összefutottunk és összefutott szánkban a nyál,
Ilyen a, ilyen a boksz, gáz van, gáz,
magadhoz nyúlsz és a kezed is ráz.

Ha volna két életem, tudnám, amit ma nem,
Gedeon bácsi a nők bálványa,
Nem volt elég antibébi, senki se hívott
és te itt fogsz élni. Rövid séta a végtelenbe.

Itt van a jegy a zsebembe,
Sánta Mária, a Szerelem ördöge én vagyok,
Mire odaérünk befűzlek kis ripők!
Elmegyek, elmegyek, Ó, Gyöngyhajú lány,
a nővéred úgyis jobb nő nálad, Petróleum lámpa!

Misisegg: Egész jó szöveget írtál, Ági, de minek egy ilyenén húsz évet szarakodni? Az a lényeg, hogy nem kell beledögleni az alkotásba! Nem kötelező eltűnni, megszűnni, felszívódní sem. Még akkor sem, ha kisebbnek, jelentéktelenebbnek, gyengébbnek, kevésbé tolakodónak érzed magad, mint a körülötted élő emberek. Nem kell idő előtt feladni a gondolatokért, a táncért, a boldogságért folytatott küzdelmet. A világ kapzsi, képmutató, hazug, sokszor aljas és vérszomjas. Sajnálatos módon az emberek tették ilyenné.

A zeném küzd ez ellen, nem fogadja el az öröm és szeretet nélküli állapotokat. Kiszakít a nehezen mozduló, megkövesedett, kiábrándító anyagi világból. Képes

felszabadítani, örömet sugározni, szórakoztatni, tiszta és nemes élményeket okozni. Az lehet boldog, aki bátor, aki meri vállalni a tetteit, akinek van elképzelése az örömeiről és a boldogságról.

A zene olyan szabadságot ad, amit sokan értenek és képesek átérezni. Szeretek ordítani és táncolni, ilyenkor felpezsdül a vérem. Ezért esténként beugrunk mindahányan a Petrezselyem Király szökőkútjába! Szabadok vagyunk, vagányok és lazák.

Ekkor mindenki elcsendesedik, miközben két éles lövés dördül. Elvis Presley, vagyis maga őfelsége, a Petrezselyem Király, besétál az ajtón, sápadt arcáról csorog az izzadság! Hatalmas tokájával, lötytyedt pocakjával és bicegő járásával még az öreg Marlon Brandót is leelőzné a tohonyasági versenyben.

Elvis betotyog a társalgóba, mindannyian látjuk, amint szájába töm néhány pirulát, s reánk kacsint üdvözlésképpen, majd hirtelen megbicsaklik a lába és nekivágódik a rózsaszín pettyes falnak. Dermedt csendben ülünk, Elvis beüti a fejét, s nagy szusszanással elterül a földön.

Teljesen meghatódunk, egy darabig nem jutunk szóhoz, annyira elérzékenyülünk a nosztalgikus pillanattól. Petrezselyem Király nem mozdul.

Azt a paszta, cipőpaszta, ő lenne a rockkirály? Ugye nem itt fog ma megpurcanni, kérdezi Ági.

Dehogyan! A király halhatatlan, még ezt se tudtad, te szuka, hát ezért költözött a Hortobágyra, válaszolja Misi.

Két perc múlik el némán, mindenki álldogál, egyre csikorgóbb, karcosabb, feszültebb, tétlenebb és tehetetlenebb lesz a csend.

Ekkor Elvis Király felemeli fejét a földről és megszólal:

Apám is szerette az alkoholt. Minél rosszabb, annál jobb, mondta néha vic-cesen, én azonban a finomszesznél megállnék. Persze a lucernapálinka is egészséges állítólag! Jártam Cognacban, ott elmesélték és bemutatták, hogyan készül az igazi konyak.

A háton heverő fenség megnyomkodja önnön halántékát, s megpróbál felülni a parkettán. Nagyszerű esténk lesz itt a Hortobágyon, gondolom, és tele vagyok kérdésekkel, ötletekkel. Felemelem a poharam, megkönnyebbülök, s jókedvűen a többiekhez fordulok:

Igyunk még egyet, aztán szinonimákat vagy inkább hasonlatokat keresünk a tüzes vízre, hiszen a tűz maga a halál, s a víz maga az élet, éppen ezért az életvíz nemcsak az életünket teheti izgalmassá, de a halálunkat is!